

Den ærede Rigsdagsmand sammenblander efter min Mening to forskjellige Spørgsmaal. Det, der foreligger i Lovforslagets § 6, er en Bestemmelse, der er naturlig med Hensyn til det kommende Finantsaar, Finantsaaret fra 1ste April 1857 til 31te Marts 1858, jeg mener nemlig den Bestemmelse: „Fremdeles bliver at udrede den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarchie sælles Udgifter maatte overstige de for Monarchiet sælles Indtægter.“ Det kan ikke iforveien med fuldkommen Sikkerhed siges, hvor stort dette Beløb vil blive; men der er en Nødvendighed for, at udrede det forfatningsmæssige Beløb, derfor er Bestemmelsen stillet saaledes, som den her staaer, derfor er Tallet ikke udtrykt bestemt. Den her foreliggende Bestemmelse er som bekendt hjemlet i Forfatningsloven; den hviler navnlig paa den udtrykelige Regel, som er givet i § 4 af Grundlovs-Indskrænkningssloven; og paa Forfatningsloven for Monarchiet § 53. Dersom der kunde være forskellige Meninger om, hvorledes disse Bestemmelser skulde forstaaes, er det min Overbeviisning, at de væsentligste Forhandlinger i saa Henseende ville være at fore mellem Rigsraadet og Regjeringen; de Lov, der maatte opstaae formedelst den Maade, hvorpaa Paragraphen er affattet, forsaavidt der tales om det Beløb, „hvormed Udgifterne overstige Indtægterne,“ maae, det holder jeg mig forvisset om, løses igjennem en Forhandling mellem Kongens Regjering og Rigsraadet; den nærmere Anvendelse af disse Bestemmelser hører. — jeg gjentager det — væsentlig hjemme i Forhandlingerne mellem Kongen og Rigsraadet. Der kan her være forskellige Spørgsmaal, der kunne komme frem, men jeg holder mig forvisset om, at det skal findes, at den Maade, hvorpaa Sagen er taget, just for det Biennium, hvorfor der er tagen en Bestemmelse, og hvoraf det ene Aar er det her foreliggende, vil man i alt Væsentligt komme til at fastholde. Man kan maafee anvende Grundtanken paa en noget forskjellig Maade. Man kan maafee tilføie en eller anden formel Bestemmelse, for at Enhver lettere kan see, hvor retsfærdigt det Hele er ordnet, men jeg holder mig forvisset om, at Grundtanken vil

staae sin Prøve. Dette med Hensyn til Finantsloven for det næste Aar, for Finantsaaret 1857—58. Den ærede Rigsdagsmand har imidlertid i Forbindelse dermed bragt et andet Spørgsmaal paa Bane; den ærede Rigsdagsmand har i Forbindelse dermed bragt paa Bane et Regnskabs=Spørgsmaal, der skriver sig fra et tidligere Aar, nemlig for Finantsaaret 1855—56. Jeg holder mig forvisset om, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil faae nogen Regjering til at indsee, at det, efter den her i Landet bestaaende finantsielle Ordning, lader sig gjøre at indbringe et saadant Regnskabs=Spørgsmaal under Finantslovens Behandling for et Aar, der falder et Par Aar senere; det er denne Grund=Anskuelse, som jeg gjentagende Gange har tilladt mig at udvikle; den forbyder mig her, at gaae ind paa selve Realiteten, uagtet det i visse Maader vilde være mig kjær, om jeg kunde gjøre det, da jeg veed, hvorledes der let kan opstaae Misforstaaelser, hvorledes der let kan udstrøes Sød, som groer uden at man lægger Mærke til den, indtil den voxer op, og saa har man dobbelt Møje, dobbelt Uleilighed og Besvær med at faae dette Ukrud udryddet. Det ligger imidlertid i Forholdets Natur, og kan ikke være andet; jeg kan ikke her indlade mig paa Realitetsspørgsmaalet, men maa holde mig til den Opfattelse af Sagen, som jeg har tilladt mig at fremsøre, og som jeg derfor maa indskrænke mig til at henstille til det ærede Things og den ærede Forslagsstillers Overveielse.

U. Sager: Det er jo ikke muligt for os her i Folkethinget at vide, hvad Rigsdagen og Regjeringen maatte beslutte i sliige Sager, men naar den høitæredede Minister har talt om at udstrøe Sød, der kunde frembringe Ukrud, som det siden var vanskeligt at udrydde, saa vil jeg dog tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke troer der fra Rigsdagens Side er udfaaet nogen daarlig finantsiel Sød, hvorimod en saadan Udsød maafee netop er kommen fra en anden Kant. Jeg kan heller ikke troe, at den saakaldte finantsielle Ordning, som man har fundet paa, kan kaldes retsfærdig, men Sagen staaer for mig ganske simpel. Jeg skal egentlig ikke indlade mig paa det foreliggende